

Der er heller ikke taget hensyn til Grønland og Færøerne i det nye råd for menneskerettigheder, som etableres i forbindelse med centeret. Dette skyldes måske, at lovene i første omgang ikke er sat til at gælde for Færøerne og Grønland. Men for såvel for Institut for Internationale Studier som Institut for Menneskerettigheder gælder det, at disse i forhold til det nuværende rigsfællesskab vil bevæge sig ind på områder, hvor der via Danmark ageres internationalt på vegne af Færøerne og Grønland.

Jeg skal derfor på linje med høringssvarene fra de to hjemmestyreregeringer opfordre til, at loven ændres, således at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Ligeledes skal jeg understøtte ønskerne fra hjemmestyreregeringerne om, at Grønland og Færøerne bør repræsenteres i bestyrelsen for Institut for Internationale Studier, eller at der subsidiært genoprettes et repræsentantskab hertil med deltagelse fra vore lande.

Jeg skal også påpege, at Grønland og Færøerne naturligvis bør repræsenteres i det nye råd for menneskerettigheder.

Lad mig slutte med at fremføre en måske lidt naiv forhåbning om, at det nye center vil få både mulighed for og lejlighed til at fortsætte den undersøgelse omkring de sikkerhedspolitiske forhold i Nordatlanten, som i sin tid blev stoppet ved årstallet 1968. Der er mange uafklarede spørgsmål omkring udenrigs- og sikkerhedspolitikken i Nordatlanten også efter den tid.

Det er den nordatlantiske gruppes erklærede mål at søge at få det belyst på en måde, så vi her i Folketinget kan få en kvalificeret, åben og demokratisk debat om den virkelighed, vi sammen lever i. Det har vi brug for i stedet for de skjulte dagsordener og slørede økonomier, vi i dag må leve med i forbindelse med Danmarks brug af de nordatlantiske lande.

Vi håber ikke, at der fremover igen skal dukke et såkaldt ukendt H.C. Hansen-brev op, for at vi og de danske forskere inden for udenrigs- og sikkerhedspolitik langt om længe kan få sandheden at vide om fremmede magters brug af vores hjem til placering af atombomber, missiler og militære radarstationer.

Det er vores håb, at det nye Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder bliver præcis lige så uafhængigt og objektivt, som regeringen igen og igen understreger, og at det derfor kan blive en værdig samarbejdspartner også for vores folk og vores interesser.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal starte med også at gøre hr. Lars-Emil Johansens forhåbninger til det nye center til mine. Selvfølgelig bliver det da et nyt center, som er en værdig samarbejdspartner og spiller i dansk udenrigspolitisk forskning og dansk offentlighed.

Hvad angår hr. Lars-Emil Johansens ønske om, at jeg skulle sørge for, at Grønland og Færøerne bliver repræsenteret i Rådet for Menneskerettigheder, vil jeg sige, at hvis jeg stod og sagde ja til det, ville jeg bryde Parisprincipperne. Det er jo ikke mig, der sammensætter Rådet for Menneskerettigheder – det er Menneskerettighedscenteret. Jeg går ud fra, at de har lyttet til hr. Lars-Emil Johansens tale, for hvis jeg stod her og sagde, at det skulle jeg nok sørge for, ville andre her i salen komme efter mig og sige, at dér sprængte jeg uafhængigheden.

Hvad angår det øvrige med strategiske studier og udenrigspolitiske studier, er det klart, at jeg også har hørt på hr. Lars-Emil Johansen. Det er jo ikke meningen, at vi skal flække rigsfællesskabet. Vi er da meget interesserede i, at rigsfællesskabet hænger sammen, også i vores almene forskning. Vi har jo også gjort det ovre i DUPI, som hr. Lars-Emil Johansen har nævnt, med nogle fremragende undersøgelser, som vi alle har glæde af, og det samarbejde skal fortsætte på den ene eller den anden måde.

Ellers til ordførerne: Der er et par ordførere, som har beklaget, at klagefunktionen forsvinder i forbindelse med nedlæggelsen af Nævnet for Etnisk Ligestilling. Hertil vil jeg sige, at det er lidt mærkeligt, for den klagefunktion finder ikke sted i forbindelse med Nævnet for Etnisk Ligestilling; det har ikke nogen klagefunktion. Der kommer tværtimod en klagefunktion, men den er der altså ikke, og den kan altså ikke forsvinde, da den ikke er der.

Det, vi har gjort, er, at vi sætter de opgaver ind i det nye center. Det ligger i EF's direktiv af 29. juni 2000, hvor man taler om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race og etnisk oprindelse, hvor der i dette direktivs artikel 13, stk. 1, står, at et sådant organ »kan være en del af institutioner, der har til opgave på nationalt plan at forsvare menneskerettighederne eller beskytte enkeltpersoners rettigheder«.

Det vil sige, at det, man forestiller sig, altså er, at det meget vel kan være et menneskerettighedscenter, som får den opgave at tilse ligebe-